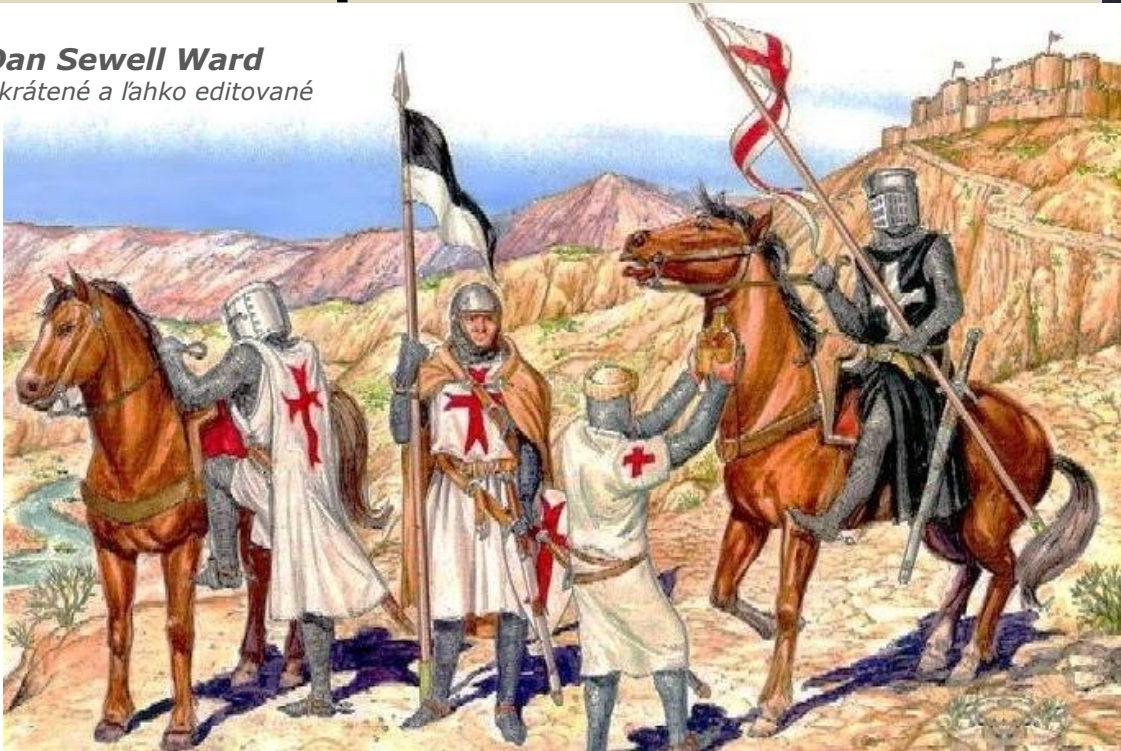

Zánik Templárov

Dan Sewell Ward

Skrátené a ľahko editované

V Európe moc a bohatstvo Templárov narastali. V dôsledku ich spojenia s islamistickými a judaistickými skupinami sa ich sídla vyvinuli do významných stredísk vedy, v ktorých sa rodili a skúšali mnohé vynálezy. Technológiou, ktorú sami zavádzali, ako aj svojimi vedomosťami, Templári ďaleko predbehli dobu v ktorej žili v takých oblastiach, ako je vojenská architektúra, výroba strojného zariadenia, zbrane, kartografia, budovanie dopravných ciest, a lodiarstvo (mali svoje vlastné námorné prístavy, lodenice a flotily – obchodné, aj vojenské). Templári vynikali aj v medicíne. Udržovali si svoje vlastné nemocnice, bol im jasný význam hygieny a používali prírodné antibiotiká. Epilepsiu nepovažovali za posadnutie diablom, ale za ochorenie, ktoré sa dá liečiť.

V roku 1306 sa ich francúzsky kráľ Filip IV, ktorý ich označil za arogantných nesprátníkov, podujal zbaviť na svojom území. No v porovnaní s francúzskym kráľom, Templári boli vysoko výkonnou, špecializovanou vojenskou silou, oveľa mocnejšou a lepšie organizovanou, ako by bolo akékoľvek vojsko, ktoré by Filip IV bol býval schopný nasadiť proti nim. Templári sa zodpovedali len pápežovi, a aj to bola podriadenosť len v mene, čo Filipovi nad nimi neumožňovalo moc.

Navyše, Filip dlhoval Templárom peniaze. Obrovské množstvo peňazí! No ešte horšie bolo to, že Templári ponížili Filipa viac než raz, včítane hanby, keď mu oficiálne zamietli prijatie za člena svojho rádu. Všetky tieto dôvody viedli k tomu, že Filip plne nasadil akékoľvek svoje možnosti proti Templárom, zatiaľ čo obvinenie z herézy použil ako vhodnú zámienku pre ich prenasledovanie.

V prvom rade si Filip musel zabezpečiť spoluprácu pápeža. Medzi rokmi 1303 a 1305 francúzsky kráľ a jeho ministri zariadili únos a smrť jedného pápeža (Bonifáca VIII) a to, že by boli bývali zariadili vraždu druhého, (Benedikta XI), ktorý bol otrávený, tiež nemožno vylúčiť. Nasledovne sa v roku 1305 Filipovi podarilo zabezpečiť zvolenie vlastného kandidáta,

arcibiskupa z Bordeaux, za pápeža. Nový pápež si vybral meno Klement V. Jeho zadlženosť Filipovmu vplyvu sa nakoniec stala prostriedkom ktorým jeho dobrodinec, francúzsky kráľ, potlačil Templárov.

Filip zariadil operáciu, akú by mu nacistickí esesáci a Gestapo boli závideli. Všetkým miestodržiteľom vo svojej krajine rozoslal zapečatené listiny, ktoré bolo treba otvoriť naraz, a ktoré obsahovali tajný rozkaz zatknúť všetkých Templárov vo Francúzsku a postúpiť ich kráľovým vojakom ako väzňov, zatiaľ čo sa im všetok majetok zhabe a ich preceptor sa stanú kráľovými zajatcami. Napriek príprave ohromného prekvapenia sa skoro ráno v piatok 13. októbra 1307

Pápež Klement V

hlavný zámer – zmocniť sa nesmierneho bohatstva Templárov, Filipovi vymkol z rúk. Nikdy sa nenašiel, a čo sa stalo so skvelým „pokladom Templárov“, dodnes ostáva tajomstvom. Zato piatok trinásteho sa odvtedy traduje ako deň, ktorý prináša ľudstvu nešťastie.

Všeobecne sa pochybuje, či bol útok na Templárov neočakávaný. Veľa dôkazov naznačuje, že rád vedel, že bol na prahu katastrofy. V každom prípade sa podľa toho zariadil. Jestvujú presvedčivé dôkazy, že pokladník so skupinou rytierov zobrali „poklad chrámu“, spolu s takmer všetkými listinami a zápismi, a prepašovali ich v niekoľkých naplnených vozoch k pobrežiu – pravdepodobne do námornej základne rádu v La Rochelle - kde naložili všetko na palubu osemnástich lodí o ktorých odvtedy už nikto nepočul.

Kam sa tieto plachetnice vybrali, sa nevie, ale americký kontinent nie je vylúčený. Je možné, že vedeli o „Novom Svete“ takmer dvesto rokov pred Kolumbom, nakoľko Templári si osvojili aj vedomosti a schopnosti učencov východu.

V roku 1312 nahuckaný pápež oficiálne zrušil rád Templárskych rytierov – napriek tomu, že nikdy nebolo možné vyniesť nezvratný rozsudok ohľadom jeho viny, či neviny – a to aj napriek Filipovým pokusom v priebehu ďalších dvoch rokov extrahovať dodatočné informácie.

Jacques de Molay, veľmajster Templárov a Geoffroi de Charnay, preceptor Normandie, boli v marci roku 1314 upálení na smrť pomaly horiacim ohňom. Predpokladalo sa, že ich popravou sa Templári vymažú z dejín. No rád neprestal existovať, hlavne ak sa vezme do úvahy počet rytierov, ktorým sa podarilo uniknúť, ktorých nikdy nechytli, alebo ktorých uznali za nevinných.

Filip sa neuspokojil s potlačením Templárov vo Francúzsku. Pokúsil sa vyvinúť nátlak na ďalších monarchov s cieľom nedovoliť prežitie jedinému Templárovi v rámci kresťanstva. Všeobecne v tom smere však nemal úspech. Anglický kráľ Eduard II, Filipov vlastný zať, len vlašne a neúplne poslúchol príkazy pápeža a francúzskeho kráľa. V Škótsku, ktoré bolo vo vojne s Anglickom, sa nikto ani len nenamáhal uverejniť pápežskú bulu. V Lotrinsku, ktoré bolo v tom čase časťou Nemecka (nie Francúzska), vojvoda podporil Templárov. Je zaujímavé, že Krištof Kolumbus si vzal za manželku dcéru bývalého Templárskeho rytiera a mal prístup k mapám a denníkom svojho svokra. Jeho tri karavely sa

preplavili krížom cez Atlantický oceán do Nového Sveta pod plachtami označenými červeným krížom Templárov.

Nemožno tu nespomenúť, že ako dym pomaly horiacej vatry zadúšal život v Jacques de Molayovom tele, tento povolal svojich prenasledovateľov - pápeža Klementa a kráľa Filipa – aby sa do roka s ním stretli pred Bohom a aby sa spolu zodpovedali na Jeho súde zo svojich činov. V priebehu mesiaca bol pápež Klement mŕtvy, pravdepodobne z dyzentérie, a ešte pred koncom roku Filip zomrel z nedostatočne vysvetlených dôvodov.

Udalosti neskôr priniesli viac neobyčajných dozvukov. V priebehu šestnásteho storočia sa rod Lorraine s jeho mladšou odnožou, rodom Guise, systematicky snažili zvrhnúť francúzsky panovnícky rod Valois. V prípade vymretia všetkých nasledovníkov rodu Valois, by si sami nárokovali francúzsky trón. Pri niekoľkých príležitostiach sa ich pokusy dostali neuveriteľne blízko k úspechu. V priebehu asi tridsiatich rokov, všetci panovníci rodu Valois, jeho princovia a nasledovníci vymreli, až skutočne došlo k vymretiu celého rodu. Tento panovnícky rod pochádzal od potomkov Filipa IV a tradovalo sa, že jeho záverečný osud sa odvíjal v dôsledku Filipovej zodpovednosti za zradu Templárov.

Zaujímavý je názor, že Nostradamus bol agentom rodov Guise a Lorraine. Zatiaľ, čo sa stal dôverníkom a astrológom francúzskeho dvora, bol by mal príležitosť postupovať členom rodiny Lorraine a Guise dôležité údaje ohľadom plánov a činností ich kráľovských rivalov, včítane takých dôverných podrobností, ako sú osobné slabosti členov rodiny a iné zaujímavosti. Je možné, že mnohé z Nostradamových predpovedí ani neboli skutočnými predpoveďami, ale zašifrovanými správami, rozvrhmi, a pokynmi

ako postupovať. Než sa dal na kariéru proféta, Nostradamus strávil veľa času v Lorraine. Verí sa o ňom, že tam bol nováčikom, alebo v skúšobnej lehote akejsi skupiny, v súvislosti s ktorou bol napokon zasvätený do akéhosi okázalého tajomstva.

Presnejšie k veci, vraj mu ukázali prastarú a tajomnú knihu, na ktorej on aj nasledovne založil svoje práce. Nemožno pochybovať o tom, že niektoré Nostradamove predpovede sa priamo týkali minulosti a Templárov, ktorí onoho času hodne verbovali medzi Katarmi.

Stojí tu vari tiež za spomenutie, že okrem toho, že sa južná časť dnešného Francúzska stala svedkom križiackej vojny proti Albigénom, ktorá viedla k vyhubeniu mnohých Katarov už v roku 1209, na území Languedocu sa nájde aj niekoľko starých pohanských kostolov. Je známe, že Rimania a neskôr rôzne keltské kmene považovali oblasť okolo Rennes-le-Chateau za posvätnú zem. Dedinský kostol v Rennes-le-Chateau bol zasvätený Magdaléne v roku 1059 a stál na mieste ešte staršieho vizigótskeho chrámu zo šiesteho storočia.

Keď v roku 1789 gilotína revolucionárov odťala hlavu Ľudovítovi XVI, ktorý bol posledným monarchom z rodu, na ktorý Jacques de Molay uvalil svoju kliatbu, neznámy muž skočil na popravisko, aby si namočil ruku do kráľovej krvi, a potom ju prskol na okolitých divákov s výkrikom: „Jacques de Molay, si vypomstný!“

Verí sa, že Templári boli nažive a darilo sa im, až do konca osemnásteho storočia.

Čo je to, čo ženie k takej nepríčetnosti rímsko-katolícku cirkev proti Katarom, Templárskym rytierom, a ešte predtým Merovejskej dynastii, že jej to stojí za vojnové krížové výpravy, inkvizíciu, a plné nasadenie moci akéhokoľvek druhu za účelom vyhubenia celých národov?

Doslov: Po tom, čo sa samé dopracovali k správne mu pochopeniu kresťanstva, uvedomelé skupiny opakovane nadobúdali schopnosť odhaliť Vatikán ako falošných kresťanov. Cirkev vedela, že sa sama udrží pri moci len dovtedy, kým dokáže udržať ľudstvo v tme. Nie náhodou cirkev po stáročia systematicky potláčala akúkoľvek formu vzdelania a za čítanie biblie sa v stredoveku vyruboval trest smrti.

Doslov napísala Corascendea.

Prebrané od **Halexandria.org**

Pôvodný článok od Dana Sewell Ward v angličtine, môžete nazrieť tu:
<http://www.halexandria.org/dward222.htm>

Viac na túto a pridružené témy:

http://www.dhaxem.com/international_read_sl.asp

© 2011-2013

Dhaxem

